

TAINA INDIEI

Titlul acestui referat v-ar indrepti poate sa asteptati ceva senzational despre India. Nu am facut acest lucru. Am incercat sa prezint cateva lucruri ce mi s-au parut a constitui o adevarata carte de identitate pentru aceasta ,lucruri pe care si eu le-am aflat gratie articolelor scrise de facinantul Mircea Eliade.

Despre tara aceasta se poate vorbi ca despre un tinut misterios, cu religii inca necercetate, cu civilizatii stravechi, cu monumente de o stranie frumuseti. Insa India, in afara de aceste aspecte spectaculoase si fascinante, pastreaza in ea insasi o taina care merita a fi cercetata- Taina aceasta este insasi existenta ei vie in secolul al XX-lea, continuitatea nedezmintita a vechei culturi. Aceasta n-a inceput odata cu venirea arienilor, cum s-a crezut pana nu demult, ci cu cateva mii de ani mai inainte, dupa cum dovedesc saptaturile de pe valea Indului, prin care a iesit la iveala o civilizatie din mileniul al patrulea inainte de Christos, care era superioara civilizatiei navalitorilor arieni si pe care acestia au asimilat-o. Exista asadar un fir neintrerupt de aproape sase mii de ani, in care aceasta tara, desi adapostind fel de fel de rase, si fiind cotropita de numerosi navalitori, nu si-a pierdut continuitatea culturii si civilizatiei sale, ci a crescut si s-a perfectionat continuu. Evident, au existat si epoci de decadere, dar acestea sunt firesti oricarui organism in crestere.

Sunt secole intregi despre care se stie foarte putin, dar aceasta nu trebuie s-o punem pe seama lipsei de cultura din acest rastimp, ci putinelor documente care ni s-au transmis .India este o tara a carui istorie e scrisa de vecini. Indienii sunt un popor fara simtul istoric, fara cronologie, si in timp ce alte popoare au zeci de cronici si mii de documente pentru fiecare epoca, India de-abia daca are doua-trei cronici originale, scrise in sanskrita. Restul informatiilor privind epocile mai vechi le gasim in scrierile istoricilor greci sau ale calatorilor chinezi, veniti in India sa cunoasca invataturile lui Budha. Istoria Indiei se poate reconstitui mai mult prin monumentele arhitectonice si scrierile strainilor decat prin documentele interne. Faptul acesta poate caracteriza un popor.

In india nu intilnim deci o grija pentru cunoasterea precisa a trecutului si delimitarea lui cronologica. Si cu toate acestea tara aceasta are cea mai lunga si mai bogata istorie. E destul sa amintim ca intraga iconografie religioasa isi are obirsia in acele civilizatii din mileniul al patrulea de pe valea Indului. Iata deci o continuitate culturala care se afunda de-a dreptul in preistorie. Si cand ne gandim ca in India navalirile s-au tinut lant –de la blonzii arieni din mileniul al II-lea i.C. pana la englezii din secolul trecut, ca sa nu mai amintim de cotropirile musulmane, portugheze, franceze –continuitatea aceasta, rezistenta aceasta de cinci-sase mii de ani, nu se poate sa nu ne impresioneze, cu atat mai mult cu cat nu este o cultura moarta sau oprita pe loc, ci de una in continua crestere. Geniul indian nu si-a epuizat resursele. Exista si astazi o adevarata renastere artistica, care se adapa din insasi izvoarele cele mai vechi si mai autentice ale culturii si artei indiene: plastica moderna bengaleza este influentata de frescele din Ajanta, vechi de o mie si trei sute de ani, lirica si filozofia lui Tagore, de asemenea, isi are originile in poezia veche indiana si in Upanisade. Aceasta continua reintoarcere la sursa da acel aspect de originalitate care frapeaza in orice creatie indiana contemporana.

Tara aceasta care a fost contemporana gloriei Egiptului, a Babilonului, a Persiei, a Greciei, a Romei si pe care le-a vazut pe toate apunand, fara indoiala ca ascunde o taina in viata si spiritualitatea ei. Acest secret si vietii fara de moarte, pe care India il cunoaste, rezulta din primatul pe care l-a avut acolo spiritualitatea. Nicaieri ca in India nu este mai mult respectat omul care a renuntat la fericirile lumesti ca sa-si inchine viata adevarului, spiritului. Asadar spre deosebire de alte civilizatii intemeiate pe ideea de justitie, de bine, de frumos –Roma si Grecia –

sau numai pe instinctul cuceririlor, India se intemeiaza pe primatul spiritualitatii, pe ideea ca adevarul si sufletul primeaza asupra oricarui interes. Aceasta sincera cautare a Adevarului si a Eternitatii constituie insasi axa in jurul careia s-a miscat istoria Indiei in ultimele patru-cinci mii de ani.

Ideea aceasta ca spiritul primeaza intotdeauna asupra intereselor lumesti nu este o simpla dogma moarta, este ceva intilnit curent in India. Cazuri de renuntare la lume, chiar din partea unor oameni bogati si de familie renumita, sunt foarte frecvente astazi. Dar nu numai prin aceste renuntari se verifica respectul pe care il dau indienii pentru renuntare si cei ce au renuntat, ci si prin ajutorul efectiv pe care il dau oamenii avuti oricarei activitati spirituale, fie ea religioasa, filozofica sau stiintifica. In India statul face destul de putin pentru cultura. In schimb, bogatasii, bancherii cheltuiesc sume enorme pentru intreprinderi culturale, biblioteci publice, Universitati si chiar manastiri. Zeci si sute de asemenea oameni isi cheltuiesc averile pentru cultura, educatie si spiritualitate. E un respect profund fata de gandire, ceea ce a facut ca India sa-si pastreze continuitatea si prospetimea. Accentul nefiind pus pe valorile lumesti, India nu s-a resimtit de pe urma indelungatei robii politice. Aceasta pentru ca unitatea si libertatea ei adevarata, adica aceea spirituala nu-l putea fi stirbita. India se simtea una si aceeaasi prin spirit, nu prin unitatea politica

Aceasta explica viata si creatia Indiei in decursul a cinci mii de ani de civilizatie si cultura. Din acest primat pe care l-a avut intotdeauna spiritul rezulta taina vietii fara de moarte a Indiei.